YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
14 päivänä maaliskuuta 1996 *

Asiassa C-238/95,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Laura Pignataro ja Maria Condou Durande, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään ulkoasiainministeriön kansainvälisten riita-asioiden osaston päällikkö, professori Umberto Leanza, avustajanaan valtionasiamies Pier Giorgio Ferri, prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adélaïde,

vastaajana,

joissa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta vahvistamaan, että koska Italian tasavalta ei ole saattanut voimaan neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaisesti ilmoitettujen aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien vaarojen arviointiperiaatteiden vahvistamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission direktiivin 93/67/ETY (EYVL 1993 L 227, s. 9) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ilmoittanut niitä komissiolle, se on jättänyt täyttämättä sille tämän direktiivin ja EY:n perustamissopimuksen mukaan kuuluvat velvoitteet,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón ja M. Wathelet,

julkisasiamies: N. Fennelly,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 1.2.1996 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on 6.7.1995 yhteisöjen tuomioistuimeen saapuneella kannekirjelmällä nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla kanteen, jossa se vaatii yhteisöjen tuomioistuinta vahvistamaan, että koska Italian tasavalta ei ole saattanut voimaan neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaisesti ilmoitettujen aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien vaarojen arviointiperiaatteiden vahvistamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission direktiivin 93/67/ETY (EYVL 1993 L 227, s. 9, jäljempänä direktiivi) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ilmoittanut niitä komissiolle, se on jättänyt täyttämättä sille tämän direktiivin ja EY:n perustamissopimuksen mukaan kuuluvat velvoitteet.

2 Direktiivissä, joka on säädetty vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY (EYVL 1967,

196, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 27 päivänä huhtikuuta 1993 annetulla komission direktiivillä 93/21/ETY (EYVL L 110, s. 20), soveltamiseksi, säädetään niistä perusperiaatteista, joita toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on noudatettava, kun ne arvioivat markkinoille saatettujen aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamia vaaroja.

3 Direktiivin 8 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden oli 31.10.1993 mennessä annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

4 Koska Italian tasavalta ei ollut ilmoittanut komissiolle toimenpiteitään direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä, komissio lähetti sille virallisen huomautuksen 3.12.1993. Koska tähän kirjeeseen ei vastattu, komissio antoi 29.9.1994 tiedoksi perustellun lausuntonsa, jossa se kehotti Italian tasavaltaa noudattamaan direktiivin määräyksiä kahden kuukauden kuluessa. Italian hallitus ei vastannut myöskään tähän perusteltuun lausuntoon.

5 Tästä syystä komissio on nostanut tämän kanteen. Se toteaa, että perustamissopimuksen 5 ja 189 artiklan sekä direktiivin 8 artiklan mukaan Italian tasavalta on velvollinen panemaan direktiivin kokonaisuudessaan täytäntöön asetetussa määräajassa ja ilmoittamaan siitä komissiolle.

6 Italian hallitus ei kiistä sitä, että direktiiviä ei ole pantu täytäntöön määräajassa. Se selittää, että viivästys on johtunut direktiivin täytäntöönpanoon liittyvistä vaikeuksista, ja toteaa, että direktiivi on kuitenkin tarkoitus saattaa osaksi Italian oikeusjärjestystä mahdollisimman pian.

7 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (ks. esim. asia C-259/94, komissio v. Kreikka, tuomio 6.7.1995, Kok. 1995, s. I-1947, 5 kohta) jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä säädöksiin, toimintatapoihin tai oloihin vetoamalla perustella sitä, miksi se ei ole noudattanut direktiivin velvoitteita ja määräaikoja.

8 Tämän vuoksi on todettava, että Italian tasavalta on jättänyt täyttämättä sille direktiivin 8 artiklan mukaan kuuluvat velvoitteet, koska se ei ole antanut määräajassa direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

9 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Komissio on vaatinut Italian tasavallan velvoittamista korvaamaan sen oikeudenkäyntikulut. Italian tasavallan hävittyä asian se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Koska Italian tasavalta ei ole määräajassa antanut neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaisesti ilmoitettujen aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien vaarojen arviointiperiaatteiden vahvistamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission direktiivin 93/67/ETY noudattamisen edel-

lyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, se on jättänyt täyttämättä sille direktiivin 93/67 8 artiklan mukaan kuuluvat velvoitteet.

2) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Edward Puissochet Moitinho de Almeida

Sevón Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä maaliskuuta 1996.

R. Grass D. A. O. Edward

kirjaaja viidennen jaoston puheenjohtaja